

Comte munkajával (Positivizmus) beha-
 toan foglalkoztam. Kritikaiúat német
 nyelvén megintam, de egyesek okajára
 magyar nyelvén is megírom, ezt azonban
 nem fordítas alapján, hanem szeli-
 kesetemből keljesitem, amiert is rövid-
 van tartva emellegye a munka teljes
 nem is lehet.

Meggyőződésem, hogy Comte munkáját
 már helye elnével ita meg, igazolja
 ezen feltételeket Comte'sok Rövel-
 kesé illitása, a fons változatlau, de
 azért Kesümben van, s itányitaja
 az ember." Ebből Rövelkesit, hogy az
 ember fonsának ha nem is a meg-
 kerentője, de xelien kifejeve
 regeuse.

Ez merő Répstelenség, mert ha fons
 létezik, mit Comte nem togyarja,

s melynek harantó értelműje ma-
gamm is vagyok, akkor Comte szerint a tör-
vályozatlau lévén, annak a szabályo-
zás az emberi felleu határáu
Nivül esik,

Comte az emberiség vérrére "egyed-
lenczy" és pedig az általa felismerélt
vallást alkotni akar, amellyel minden-
féle emberifajt a legmilyebb és a leg-
örvetslenebb testvéri szeretethe opra-
matapálmis thiván, s nőrete szerint az
a legörvetslenebbi időben meg is fog
főrléni.

Comte az Jzseu létét tagadja, de a szer-
méretet is mint Jzseut való rövid
időre ismeri el, hanem a világok-
delétől a néptelenségig száguldo-
az emberiség legkitünőbbjeit, Nagy-
Felleumet" nevezi, és ezen mindeuható

"Nagyrajkó" Aronjára plödeintet,
jornaguntat és utodainkat fényes
Könyvtárműhelyre el.

Itt ismét és egyeb. Arahabakat
szak beteg elme ikhat östre.

Tudjuk, hogy Positivizmusnak a meg-
teremtője J. Comte/ és elme polt, on-
nak követőivel szemben feltételezhető,
hogy munkájában mint "Atheista" bál-
szeltek és mint "Poliször" atheista
iszlámot alkotni igyekezik, freemasonja,
hogy idejében az elnyomás, most ellen-
esetben több bölcseletet is
utalásukkal polna.

Itt ismét meg kell jegyezni, hogy a bál-
szelteknek kétféle szülője van,
az egyik természetesen gondolkodik, szab-
tosan működik, emellett a Tado-
mányuk tehát az emberiségnek is
gondos Apostola. A másik a miszticiz-

crimus illetve a machiavellismus, mely
szokások sajával a gyengébb elméjű
embertársaink és a Rómneyu felhe-
vűtő fiatalember hatni igyekezik ez pedig
pedig a kultúrással egyúttal 'Csásár'

szerepéről Rósalay felmentem, hogy
Mandeville /1733/ London városának
egykori nagyvőre orvosa, és elméjű
bölcsész és mint ilyen ahiista is,
írta le /fabul non Iru Lincum/
art allitja, hogy a bölcsészeti és egy
a valódi találmánya /Die philosophische
Fugur ist eine Befindung non
Lincum/.

Ha ez a második fülöttre mond.
Korik, akkor megfelet a fenn
jelzett nézetemnek.